

On n'est que de passage... las ik bovenaan de rouwbrief van een vriend. Een sterfgeval dwingt tot terugblikken. Hoe werd de 'passage' ingevuld? Hij was Zilvermeeuwte in die eerste naoorlogse jaren.

Het decor van verwoestende ideologieën en fanatisme was nog niet gesloopt. Wat hij in die flamingante jeugdbeweging leerde, paste hij zijn leven lang toe.

Op het steile gelukspad was samenwerken zijn devies (de nobele zijde van vrede, in schril contrast met ruziën in naam van de beschaving), hulp verlenen (actieve vorm van verdraagzaamheid) en zichzelf blijven (vrijheid).

Bedevaart en bedevaarders, het zijn geen trendy woorden, maar ze dekken het begrip dat we geëngageerde passanten zijn. Hoopvolle deelnemers aan de estafetteloop naar een rechtvaardiger samenleving.

Glasgow affirmeerde zich tijdens de wielervedskampioenschappen in augustus met de slogan 'People make Glasgow': samen voor de gemeenschap.

Niet de wereld van angst en haat, maar de wereld van vrede, vrijheid en verdraagzaamheid. Een drievuldigheid.

'Onze wapens voor Vrede: Vrijheid en Verdraagzaamheid'. Het assertieve thema van deze 96^e IJzerbedevaart dat zo meteen toegelicht wordt door achtereenvolgens Bieke Purnelle, Johan Leman en Jago Kosolovsky, waarna voorzitter Paul De Belder de conclusies voorhoudt.

Wetenschappers Frans-Jos Verdoodt en Kasper Swerts verrijken ons historisch inzicht.

Om voort te gaan met je leven, om de estafettestok door te geven, biedt het verleden inspiratie. Daarom zijn we als Vlaming en pacifist present aan de IJzertoren. Het verleden is voltooid. De toekomst niet. Deze site is én een plaats van het verleden, én een kruispunt voor de toekomst.

60.000 jaarlijkse bezoekers aan de IJzertorensite ervaren dat een wereld mogelijk is, waar we ons niet tegen elkaar laten uitspelen.

Sterk en hoopvol is de getuigenis van de jonge deelnemers aan het Vredeskamp dat in juli laatstleden voor de vierde maal georganiseerd werd.

Nieuwkomers en Vlaamse jongeren namen een paar weken geleden voor de derde keer deel aan de inleefreis georganiseerd door Westhoek Vredeshoek, uiteraard met 'Aan de IJzer' als partner.

Zich richten op de toekomst werkt bevrijdend.

Zich richten op een vreugdevol leven, is die levenshouding omarmen die levenskunst baseert op solidaire vrijheid die uitstijgt boven het meedogenloos kapitalistisch model.

Levenshouding gebaseerd op verdraagzaamheid is veel actiever dan gemakzuchtige tolerantie.

Complexiteit, paradoxen en contradicties van het samenleven gijzelen ons allerminst wanneer we het beste doorgeven – *on n'est que de passage* –: onze inborst van solidariteit en ons verlangen naar meer democratie en duidelijke autonomie.

2024 en de verkiezingsuitslagen houden u ongetwijfeld bezig.

De keuzes van vandaag bepalen de levenskwaliteit van komende generaties.

We stellen ons terecht vele vragen.

Neemt met de polarisering het etteren van de problemen nog meer toe?

Hoeveel nieuwe en autochtone Vlamingen zullen het duwtje ontberen om niet in isolement te leven?

Worden mensenrechten minder waard? Op de Middellandse Zee zijn ze nu al niks meer waard.

Worden de epidemies van obesitas, migraine en eenzaamheid aangepakt? Epidemies die veel leed en kosten met zich meebrengen?

Worden wachtlijsten voor een sociale woning bestreden? Mogen we wat meer ongeduld tonen?

Trappen we verder in de val van de kerncentrales, terwijl de uraniumvoorraden zich goeddeels situeren in Russische en Chinese invloedzones?

Blijven we wennen aan het wapenopbod en de straffeloosheid van de geweldpleging in de uitdeinende oorlogen?

Gaan we gewelddoos protest criminaliseren en voor de veroorzakers van klimaatverandering de fluwelen handschoenen aantrekken?

Gaan we in Vlaanderen een grimmige cultuuroorlog tegemoet, zoals door het extreem-rechtse Vox in Spanje aangestuurd? Vox zit in dezelfde Europese fractie als die Vlaamse radicaal-rechtse partij die ons haar omvolkingsbetoog oplepeld.

Opiniepeilingen houden voor dat 1 op 4 Vlamingen niet aanvaarden dat de samenleving evolueert. Dat minimaliseren tot mensen die eventjes slechtgezind zijn, is naïef.

Dulden we dat de emancipatorische krachtlijnen van de Vlaamse beweging, in casu een inclusieve toekomst, overboord gekieperd worden? Dient de Vlaamse beweging zich niet te verzetten tegen het kokerzicht van nostalgisch achteruitblikken?

Woke- en anti-wokewaanin noch strikte identiteits- en ideologische keurslijven bevorderen oplossingen voor de besognes van de modale Vlaming.

Wat doen we er aan? Voegen we de bemerking toe voor wie religieus is en gelooft dat alle mensen zijn gemaakt naar het beeld van God, het duidelijk is: behandel dan ook zo alle mensen. Voor agnosten en niet-gelovigen is verzet tegen discriminatie en toxisch gedrag dé weg naar solidaire vrijheid en actieve verdraagzaamheid.

Bedevaarders. Meer gelijkheid is de bundeling van vrijheid en verdraagzaamheid.

Hoe krijgen we, tijdens onze 'passage', dat georganiseerd? Met rustig voortdoen, maak je deel uit van het probleem.

Aan de IJzer opteert ten volle deel te zijn van de oplossing.

Zich richten op de toekomst werkt bevrijdend. Daarom omvat het thema van deze IJzerbedevaart drie essentiële 'wapens' om uitzicht te verwerven op een democratischer en soevereiner Vlaanderen in een rechtvaardige wereld.

Inleiding

Johan Velghe, Ondervoorzitter Aan de IJzer